τη θεία λειτουργία.

ου ρημ. μετ. γ΄ απ. "Θέλου ν' αγιάσου μα δε μ' αφήν' σι διαβούν".

όμα (τού) "Αγίασμα νά βγάλ'ν τ' πατέρα σ' τά κτήματα έτσει ν' τσιήτιν", ευχή. Αγίασμα: τό νερό ευχτά σ' τό άγιο.

ρέν'. Τό ουράνιο τόξο (τσαρά ρεν;)

(τού) = Ο αγέρας, τό κλίμα του τόπου

ους θ. Αγιά. Με τά κύρια ονομ. μεταβάλλεται ή άγιου ή αϊ: π.χ. άγιου Νικόλας γεν. τ' άγιού Νικολά, άγιου Γιάννης, τ' άγιού Γιαννιού, αϊ Δ-μήτρ-ς τ' άγιού Δημητρίου, αϊ Αντών'ς τ' άγιού ι τ' άγιά Αντωνιού. Στό πληθ. αριθμό γίνεται άγια π.χ. αγιά Πουστόλ' (Άγιοι Απόστολοι) Αγιά Σαρά-τ (Άγιοι τεσσαράκοντα) Τό ίδιο γίνεται ή μέ τό θηλυκό αγιά. Αγιά Κατερίνα, Αγιά Λουτήρα, Αγιά-ν-Άνν

τικό (τού) Κάθε τι πού εναγγίζεται στις θρησκευτική μας τελετή. "Έσοσι σε αγιοτικά, δεν κρατιούνταν με θρησκευτικά ξεκτερικά μήπως να θεραπεύσουν κάποια αρρώστια συνήθως ψυχική.

αδ. (τού) γεννητά ή άκανθα, του ψαριού λέγεται γ' άγανου "Κάθισι στού λαιμό μ' ένα άγανου"

Ακάθαρος: επίθετ. ακάθαρτος θ. ακάθαρη, ουδέτερο στού πρόσωπο.

Ακαθώνου ρ. μετ. αγκυλώνω μέ άγκαθι κάποιον

Ακαθούρα (ή) μεγάλη άκανθα "Είχε τα' ακαθούρες"

Ακραβή (ή) Πρασινοσούκμανο λέγεται γ' Ηγκραβή γ' Ηχραβή. Η

Ακαρίζου ή ακαρίζου ρημ. αμετ. για τούς γαϊδάρους ή κείνους πού φωνάζουν.
~~Ακαρακω~~ να τά ή ακαρίσει

Αγούρους (ό) επίθ. άγουρος άωρος.

Αγουρόλαδο (τού) αγουρόλαδο. Λάδι από άγουρες (ελιές) ομφάκινο

Αγουρομουτρίζουμαι ρημ. αθτ. έχω τό πρόσωπο ή τά μάτια ωρισμένα

Αγριεύου ρ. αθτ. ή γίνεται ή έγινε άγριος θυμωνώ, Αγρίεψα, αγριεμένους, αγριεμένη, αγριεμένου επίθ.

Αγριοκοιτάζου ρ. αμ. ρίχνω άγριο βλέμμα ανοίγοντας πολύ τά μάτια συνήθως λέγεται ξαγριοκοιτάζου-σα

Αγλήγουρα. επίρ. γρήγορα

Αγληγουριά (ή) ή ιδιότητα τού αγλήγουρου

Αγλήγουρους (ό) επίθ. ό γρήγορος κατά την εργασία

Αγκουσματίζουμαι ρ. αποθ. συνων. μέ τό τρομάζω, ξυπνάζω.

Αγνοιτστους επ. χωρίς νά γνωρίζει ήμη αγροτίστου ο κύριος.

Αγύριστους (ό) αγύριστος "Αγύριστου τσιφάλ'".

Αγώνας (ό) μόνο στην έννοια: αγωνία, ταλαιπωρία ανυχαρία.

Άδεια (ή) καιρός "Δεν έχου τ-ν άδεια σ' δεν έχου καιρό.

Αδειανός επίθ. α) κενός β) εύκαιρος "Αδειανό ήσ' φαίνεται; λέγεται γ' άδειους γ' τό ρημ. αδειάζου ή ξαδειάζου
Δι ξαδειάζου μουρ' κορ' να σ' ω τ-ς δ(ου)λειές.

Αδιαφόρ-στους αδιαφόρητος αδιαφόρετος ανόητος "Αδιαφ. τσιφάλ'".